

REMISSVARDatum
2013-11-04Dnr
830-24647-13/112Justitiedepartementet
103 33 Stockholm**Yttrande över betänkandet Verkställighet av utländska domar
och beslut – en ny Bryssel I-förordning (SOU 2013:63)**

(Ju2013/6278/DOM)

Sammanfattning

Kronofogdemyndigheten (KFM) delar utredningens slutsatser i analyserna av den nya Bryssel I-förordningen samt vilka författningsbestämmelser som behövs. KFM önskar dock särskilt uppmärksamma ett antal frågor där det antingen föreligger oklarheter eller där myndigheten bedömer att det kan komma att uppstå tillämpningsproblem. Myndigheten ser gärna att ytterligare överväganden görs i dessa delar.

KFM tillstyrker även förslaget om överflyttning av exekvaturförfarandet till tingsrätt.

Säkerhetsåtgärder och förhållandet till artikel 43

Av artikel 43.2 i förordningen framgår att några verkställighetsåtgärder, utöver säkerhetsåtgärder, inte får vidtas innan eventuell översättning av domen har skett. Enligt artikel 43.3 gäller dock inte kraven i artikel 43 verkställighet av säkerhetsåtgärder i en dom eller om den person som begär verkställighet begär att det vidtas säkerhetsåtgärder i enlighet med artikel 40.

Enligt förordningen har kravet på verkställighetsförklaring avskaffats och en ny bestämmelse införts i artikel 43. Den nya förordningen stärker gäldenärens rätt i det att den första verkställighetsåtgärden får vidtas först efter delgivning av intyget enligt artikel 43.1. Enligt artikel 43.3 gäller dock inte kravet på delgivning om verkställighet ska ske av säkerhetsåtgärder i en dom eller om den person som begär verkställighet begär att säkerhetsåtgärder vidtas i enlighet med artikel 40. Enligt artikel 40 ska en verkställbar dom automatiskt medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas enligt lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten. I utredningen hänvisas till att motsvarande bestämmelse i artikel 40 återfinns i t.ex. underhållsförordningen (artikel 18) och nuvarande Bryssel I-förordning (artikel

REMISSVAR

Datum
2013-11-04

47.2). I betänkandet anges att artikel 40 kan få praktisk betydelse i Sverige t.ex. om delgivningen av handlingar vid KFM skulle ta lång tid och det bedöms nödvändigt att omgående vidta säkerhetsåtgärder för att säkra egendom. För rättstillämpningens vidkommande vore ytterligare överväganden avseende relationen mellan artikel 40 och artikel 43 eftersträvansvärt.

Begäran om ytterligare uppgifter enligt artikel 42.1.b

Sökanden ska enligt artikel 42.1.b, när det är befogat, förutom intyg inkomma med relevant information om ersättningsberättigande kostnader för förfarandet och beräkning av ränta. Denna artikel berörs inte närmare i betänkandet och saknar motsvarighet i nuvarande förordning. KFM uppfattar bestämmelsen som att om det uppstår behov av förtydliganden av ersättningsberättigande kostnader i en åberopad exekutionstitel ger nämnda artikel myndigheten rätt att begära kompletterande information.

Verkan av artikel 43.2 andra stycket

Det kan uppstå en situation där verkställighetsåtgärder vidtas innan svaranden hinner framföra ett berättigat krav på översättning av domen. Om så sker får, enligt artikel 43.2 andra stycket, enbart säkerhetsåtgärder därefter vidtas innan KFM tillhandahållit svaranden översättningen. KFM uppfattar att förordningen inte reglerar hur en redan utmätt egendom ska hanteras i den uppkomna situationen. Enligt myndighetens uppfattning behöver förhållandet belysas närmare och skrivningarna utvecklas i dessa delar

Beslut om att skjuta upp verkställigheten m.m.

Av artikel 38 i Bryssel I-förordningen framgår att ”domstol eller annan myndighet vid vilken en dom som meddelats i en annan medlemsstat får avbryta handläggningen helt eller delvis. Verkställigheten får avbrytas om domen överklagas i ursprungsmedlemsstaten eller om ansökan har lämnats in om att det inte finns grund att erkänna eller att verkställa domen. Genom artikel 38 ges KFM behörighet att, i avvaktan på prövning i annan instans, meddela beslut att avbryta handläggningen. Möjligheten för KFM att meddela ”inhibitionsbeslut” finns inte i Utsökningsbalken.

Artikel 38 återfinns i förordningens tredje kapitel första avsnitt med rubriken erkännande. Av förordningen framgår att det är domstol som är behörig att pröva frågor om erkännande. Eftersom KFM inte har behörighet att pröva frågor om erkännande är det oklart på vilka grunder som myndigheten ska fatta ett beslut om att avbryta handläggningen. I denna del anges i betänkandet att ”om KFM får

REMISSVAR

Datum
2013-11-04

uppgift om att en gäldenär åberopat även vägransgrunder enligt förordningen är det ofta lämpligt att myndigheten iakttar viss försiktighet i det fortsatta verkställighetsförfarandet”. I praktiken kan skrivningen sannolikt medföra att handläggningen hos KFM regelmässigt kommer att avbrytas. Enligt myndighetens uppfattning är det oklart vad som avses med att iaktta försiktighet vid verkställighetsförfarandet. KFM anser att det därför vore av intresse att få belyst på vilka grunder och på vilket sätt försiktigheten ska iakttas.

Det finns i denna del en risk för att myndigheten och domstolen kommer till olika slut i frågan om avbrytande av verkställigheten. Om så sker är det tingsrätten, som överinstans, som ska pröva KFM:s beslut om avbrytande av verkställighet. Vid dessa förhållanden vore det av intresse att få belyst hur myndighetens beslut om avbrytande står sig mot domstolens beslut i samma fråga, i fall där sådant beslut redan har fattats när myndighetens beslut inkommer till domstolen.

Anpassning

Av artikel 54 i förordningen finns en bestämmelse om anpassning av utländska åtgärder eller beslut som inte föreskrivs i den anmodade medlemsstatens nationella rätt. Förordningen överlämnar till den enskilda medlemsstaten att bestämma hur och vem som ska ansvara för anpassningen. Då KFM föreslås vara behörig myndighet att ta emot och genomföra verkställighet av avgöranden som omfattas av förordningen föreslås även att myndigheten vidtar åtgärder avseende anpassning. I avsnitt 6.4.3 anges att KFM måste ta ställning till hur det utländska beslutet eller åtgärden ska anpassas för att kunna påbörja verkställigheten. Som det uttrycks i betänkandet framstår det som att anpassningen enbart ska kunna angripas efter verkställigheten, då i samband med klagomål på verkställighetsbeslutet. Verkställighetsprocessen kan komma att pågå under en längre tid med ett flertal olika åtgärder och beslut. Som exempel kan nämnas ett utländskt avgörande som anpassas att verkställas enligt reglerna för annan verkställighet. Sådan verkställighet kan innefatta flera förberedande åtgärder såsom förelägganden och i vissa fall upphandlingsförfaranden. KFM:s beslut angående sättet för verkställigheten kan i vissa avseenden klagas på särskilt, när det inte innebär förberedelse till senare beslut, jfr 18:6 andra stycket UB, se även kommentaren till 16:12 utsökningsbalken, s 630. För att undvika missförstånd bör skrivningarna revideras något och tydliggöra att anpassningen får angripas i den ordning som föreskrivs i UB. Med anledning härav efterfrågar myndigheten att skrivningarna utvecklas i dessa delar och närmare belyser förslagets konsekvenser.

REMISSVAR

Datum
2013-11-04

Övriga frågor*Översättning*

Det kan noteras att det i den engelska versionen av förordningen i artikel 38 och 44 anges att "the competent authority shall suspend the enforcement proceedings". I den svenska versionen har "suspend" översatts till "avbryta" i artikel 38 och till "skjuta upp" i artikel 44. Om begreppet "suspend" är avsett att ha samma innebörd i de olika artiklarna är en konsekvent översättning att föredra. Det noteras att begreppet "suspend" översatts till "tillfälligt upphäva" enligt Domstolsverkets publikation Ordlista för Sveriges Domstolar från 2012.

Ekonomiska konsekvenser

Införandet av den nya Bryssel I-förordningen kommer att medföra en ökad kostnadsbelastning för KFM, i huvudsak vad gäller delgivning, översättning och framtagande/utveckling av blanketter. KFM har svårt att i dagsläget bedöma om kostnadsökningarna över tid kommer att kunna rymmas inom befintliga budgetramar. Det kan därför finnas anledning för myndigheten att återkomma i frågan när vi har närmare information om utvecklingen i dessa delar.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. I handläggningen har också deltagit biträdande rikskronofogden Erica Wass, verksamhetschefen Maria Mindhammar, kanslichefen Karin Berglöf Hedar samt verksamjuristen Andreas Kappen, föredragande.

Eva Liedström Adler

Andreas Kappen